

เห็ดพิษ

ประเทศไทยมีสภาพภูมิอากาศเหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของเห็ดในสภาพธรรมชาติ เห็ดเหล่านี้สามารถนำมาประกอบอาหารได้ แต่ในขณะเดียวกันเห็ดบางชนิดอาจเป็นเห็ดพิษ หรือเห็ดเมาที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค และความเป็นพิษอาจทำให้เป็นอันตรายถึงแก่ชีวิตได้ เห็ดที่สามารถนำมาบริโภคได้อย่างปลอดภัยมีอยู่จำนวนมาก แต่จะมีเห็ดพิษหรือเห็ดเมาไม่ถึง 100 ชนิด เห็ดพิษที่จัดว่าร้ายแรงที่สุด คือ เห็ดในสกุล *Amanita* สกุล *Helvella* ส่วนในสกุลอื่นๆ ไม่เป็นอันตรายมากนักอาจทำให้เกิดอาการมีนเมาเท่านั้น

ระดับความเป็นพิษ

เห็ดพิษ หรือเห็ดเมา สามารถจำแนกระดับความเป็นพิษที่เกิดขึ้นได้ 3 ระดับ คือ

1. มีพิษรุนแรง ทำให้เสียชีวิตได้
2. มีพิษรุนแรง ไม่ถึงกับเสียชีวิต
3. เป็นพิษระดับอ่อน หรือเป็นเห็ดเมา

สารพิษที่พบในเห็ด

ปัญญา และกิตติพงษ์ (2538) ได้กล่าวถึงสารพิษที่พบในเห็ดและเป็นเห็ดพิษที่พบในประเทศไทย จากการศึกษาเห็ดที่เป็นพิษต่อมนุษย์ หรือเห็ดเมา พบว่ามีเห็ดหลายชนิดที่เป็นเห็ดพิษ ได้แก่ *Amanita muscaria*, *A. phalloides*, *Corpinus atramentarius* เป็นต้น เห็ดพวกนี้มีสารพิษที่มีฤทธิ์แตกต่างกัน ซึ่งจำแนกออกได้ 7 ชนิด คือ

1. **สารพิษพวกอะมานิติน (Amanitin) หรือ อะมานิต้า ทัอกซิน (Amanita toxin)** จัดเป็นสารพิษที่ทำลายเซลล์เกือบทุกส่วนของร่างกาย โดยเฉพาะที่ตับ หัวใจ และไต จึงจัดเป็นสารพิษที่อันตรายสูง

- **ลักษณะของสารพิษ** จัดเป็นกลุ่ม Cyclopeptide ประกอบด้วย Phalloin, α -amanitin, β -amanitin และ γ -amanitin

- **ลักษณะอาการเป็นพิษ** สารที่จัดเป็นพิษร้ายแรงต่อมนุษย์คือ สารแอลฟา อะมานิติน (α -amanitin) สารพวกนี้จะทำลายเซลล์เกือบทุกส่วนของร่างกาย จัดเป็นสารพิษแบบ protoplasmic poison อาการจะแสดงออกหลังจากรับประทานเห็ดแล้ว 6-12 ชั่วโมง บางรายอาจถึง 24 ชั่วโมง โดยจะเริ่มมีอาการผิดปกติเกี่ยวกับระบบทางเดินอาหาร ผู้ที่ได้รับสารพิษจะอาเจียนอย่างรุนแรงและท้องเดินไม่หยุด ต่อมาจะเกิดอาการตะคริว ความดันโลหิตต่ำ และอาจเสียชีวิตในที่สุด เพราะสารพิษพวกนี้จะทำลายเซลล์ของตับ หัวใจและไต ผู้ที่ได้รับสารพิษอาจตายได้ในระยะแรกที่ตับวมโต เจ็บบริเวณตับ บางรายอาจเป็นดีซ่าน ในรายที่หายจากอาการตับวมโต ตับอาจไม่สามารถทำหน้าที่ได้ปกติ

-การปฏิบัติดูแลรักษาผู้ที่ได้รับสารพิษ ในเห็ดพิษพวก *A. phalloides*, *A. virosa* และ *A. verna* ควรปฏิบัติตามขั้นตอน ดังนี้

เมื่อผู้ป่วยรับประทานเห็ดพิษที่มีสารอะมานิตินเข้าไป ให้ทำให้ผู้ป่วยอาเจียนก่อน (induce vomiting) โดยการล้วงคอให้ผู้ป่วยอาเจียนเอาเศษเห็ดที่เหลือตกค้างในกระเพาะอาหารออกให้หมด หลังจากนั้นให้ล้างกระเพาะ (gastric lavage) โดยการใช้น้ำต้มสุกประมาณ 2-4 ลิตร รอให้อุ่นและผสมผงถ่าน (activated charcoal) ช่วยชะล้างเศษชิ้นเห็ด พร้อมกับดูดสารพิษออกมา จากนั้นให้ทำการสวนอุจจาระ เพื่อไม่ให้เศษเห็ดหลงเหลืออยู่ในระบบทางเดินอาหาร

ฉีดกลูโคส (Glucose N.S.S) ทางเส้นเลือด จากนั้นจึงให้ methionine และวิตามินบำรุงตับ บางครั้งอาจใช้ Thiocic acid ผสมกับกลูโคส หรือน้ำเกลือเข้าทางเส้นเลือดดำ 300-500 มิลลิกรัมต่อวัน วิธีนี้สามารถช่วยรักษาตับและไตให้ดีขึ้น

การใช้ Antiphalloid serum เป็นวิธีการที่ใช้ในประเทศฝรั่งเศส วิธีการนี้เรียกว่า Antidose ในขณะนี้ได้ใช้ทดลองในสัตว์ ปรากฏว่าได้ผลดี โดยใช้ Cytochrome C.

การถ่ายพิษในกระเพาะออกโดยวิธี Hemodialysis บางแห่งใช้สารพวกเพนิซิลลิน (Penicillin) ร่วมกับคลอแรมฟินิคอล (Chloramphenicol) และ Sulphamethoxazole จะช่วยขับถ่ายสารพิษพวก Amanitin โดยสารดังกล่าวจะเข้าแย่งที่ plasma albumin binding site ของ Amanitin ทำให้สารพิษถูกขับออกมาได้ง่าย

2. สารพิษพวกมัสคารีน (Muscarine) สารพวกนี้พบในเห็ดพวกอะมานิต้า มัสคาเรีย (*A. muscaria*) อะมานิต้า แพนเธอริน่า (*A. pantheina*) และยังพบในเห็ดพวกอินฮัยเบ (*Inocybe* sp.)

-**ลักษณะอาการเป็นพิษ** สารพิษพวกนี้กระตุ้นการทำงานของระบบประสาทอัตโนมัติที่เรียกว่า พาราซิมพาเทติก (parasympathetic) ทำให้ผู้ได้รับสารพิษเกิดอาการคลื่นไส้ อาเจียน ท้องเดิน ชีพจรเต้นช้าและไม่เป็นจังหวะ รูม่านตาหดแคบ หายใจไม่สะดวก เหงื่อออก น้ำตาและน้ำลายไหล อาการเริ่มปรากฏหลังจากรับประทานแล้ว 15-20 นาที

-**การปฏิบัติดูแลผู้ที่ได้รับสารพิษ** ถ้าผู้ป่วยได้รับสารพิษพวก มัสคารีน ควรปฏิบัติตามขั้นตอนดังนี้

ทำให้ผู้ที่ได้รับสารพิษอาเจียนโดยการล้วงคอ แล้วล้างกระเพาะอาหารด้วยน้ำต้มสุก 2-4 ลิตร ผสมผงถ่าน และทำการสวนอุจจาระ และใช้วิธี Antidose โดยการใช้ Atropine sulfate เข้าได้ผิวหนัง โดยการฉีดครั้งละ 0.5-1.0 มิลลิกรัม ถ้าจำเป็นอาจฉีดทุกๆครึ่งชั่วโมง

3. สารเตตราเอธิลไธรามไดซัลไฟด์ (Tetraethylthiuram disulfide-like substance) จัดเป็นสารที่รวมกับแอลกอฮอล์แล้วจึงเกิดเป็นพิษ เนื่องจากมีแอลกอฮอล์ค้างคั่งในร่างกาย เห็ดนี้สามารถรับประทานเป็นอาหารได้โดยไม่เป็นอันตราย แต่ถ้ารับประทานร่วมกับสุราจะแสดงอาการของพิษออกมาได้

-ลักษณะอาการเป็นพิษ ผู้ที่รับประทานเห็ดที่มีสารพิษพวกนี้เข้าไปจะแสดงอาการ ดังนี้ การแสดงอาการเป็นพิษแบบ TETD-ethanol reaction ทำให้แอลกอฮอล์ไม่ถูกขับถ่ายหรือถูกเผาผลาญตามปกติ จึงเกิดอาการเมาค้าง หากผู้รับประทานร่วมกับการดื่มสุราจะแสดงอาการ 1-2 ชั่วโมง หรือถ้าผู้รับประทานเห็ดดื่มสุราหลัง 48 ชั่วโมง หลังรับประทานเห็ด อาจเกิดอาการเป็นพิษได้เช่นเดียวกัน อาการของผู้ป่วยที่ได้รับสารพิษมักจะหายใจหอบ ใจสั่น หน้าแดง ชีพจรเต้นเร็วแต่ไม่อาเจียนหรือท้องเดิน

-การปฏิบัติดูแลผู้ได้รับสารพิษ ผู้ป่วยที่ได้รับสารพิษไม่มากนัก จะแสดงอาการไม่นานและหายเอง แต่ถ้าผู้ป่วยมีอาการหนัก ควรแก้ไขโดยทำให้อาเจียน โดยการล้วงคอและล้างกระเพาะอาหารด้วยน้ำต้มสุก 2-4 ลิตร ผสมผงถ่าน และทำการสวนอุจจาระ

4. สารคล้ายเรซิน (Resin-like substance) สารพิษพวกนี้พบในเห็ดบางชนิดที่อยู่ในสกุล อะการ์ริคัส (Agaricus) โบลีสัทัส (Boletus) แคนธาเรลลัส (Cantharellus) รัสซูล่า (Russula) คลาวาเรีย (Clavaria) ไคลโตซัยเบ (Clitocybe) พาซิลลัส (Paxillus)

-ลักษณะอาการเป็นพิษ สารพิษพวกนี้มีฤทธิ์ระคายเคืองต่อระบบทางเดินอาหาร อาการแสดงหลังจากรับประทานเห็ด ½-2 ชั่วโมง ผู้ที่ได้รับสารพิษจะมีอาการคลื่นไส้ อาเจียน ท้องเดิน และรู้สึกปวดมวนในท้อง

-การปฏิบัติดูแลผู้ได้รับสารพิษ ให้ใช้วิธีคล้ายกับการปฏิบัติดูแลผู้ได้รับสารพิษ Amanitin

5. สารพิษพวกซีโลซัยบินและซีโลซิน (Psilocybin and Psilocin) ซึ่งเป็นอนุพันธ์ของทryptامين (Tryptamine derivative)

-ลักษณะอาการเป็นพิษ สารพิษพวกนี้มีฤทธิ์ต่อระบบประสาทส่วนกลาง ทำให้เกิดประสาทหลอน ผู้ที่ได้รับสารพิษจะแสดงอาการหลังจากรับประทานภายในเวลา 30-60 นาที และแสดงอาการประสาทหลอนนาน 5-10 ชั่วโมง

-การปฏิบัติดูแลผู้ได้รับสารพิษ ให้ใช้วิธีคล้ายกับการปฏิบัติดูแลผู้ได้รับสารพิษ Amanitin

6. สารพิษพวกกรดเฮลเวลลิก (Helvellic acid) เป็นสารพิษที่พบอยู่ในเห็ดพวกเฮลเวลลล่า เอสคูเลนต้า (*Helvella esculenta*) เฮลเวลลล่า โกแกส (*Helvella gigas*) และเฮลเวลลล่า อันเดอร์ วูดติโอ (*Helvella under woodii*)

-**ลักษณะอาการเป็นพิษ** สารพิษพวกนี้มีฤทธิ์เป็น protoplasmic poison ต่อเซลล์ต่างๆ ของร่างกาย เซลล์ที่ได้รับอันตรายมากที่สุดคือ เซลล์ตับ ผู้ป่วยที่ได้รับสารพิษจะแสดงอาการหลังจากรับประทาน 6-10 ชั่วโมง โดยจะอาเจียน ปวดบริเวณท้องใต้ลิ้นปี่ ลักษณะอาการคล้ายผู้ที่ได้รับสารพิษ Amanitin แต่ไม่มีอาการท้องเดิน

-**การปฏิบัติดูแลผู้ได้รับสารพิษ** ให้ใช้วิธีคล้ายกับการปฏิบัติดูแลผู้ได้รับสารพิษ Amanitin

7. สารพิษพวกพิลซาโทรปีน (Pilatropine) ซึ่งอาจเรียกว่า อะโทรปีน (atropine) หรือมัสคาริดีน (muscaridine) จัดเป็นสารพิษที่พบในเห็ดอะมานิต้า มัสคาเรีย (*A. muscaria*) อะมานิต้า แพนเธอริน่า (*A. pantherina*) แต่ปริมาณของสารพิษจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับชนิดของดินและสภาพแวดล้อมที่เห็ดเจริญเติบโต โดยเฉพาะเห็ดที่เจริญแถบไซบีเรีย พบว่ามีปริมาณสารพิษค่อนข้างสูง

-**ลักษณะอาการเป็นพิษ** สารพิษพวกนี้มีฤทธิ์ตรงข้ามกับมัสคารีน หรือเป็นสารพิษที่ยับยั้งหรือขัดขวางการทำงานของระบบประสาทอัตโนมัติ พาราซิมพาเทติก คล้ายกับการถูกพิษอะโทรปีน อาการของผู้ที่ได้รับสารพิษจะแสดงหลังจากรับประทานเห็ด 1/2-2 ชั่วโมง จะมีอาการกระสับกระส่าย ทำให้ตาพร่ามัว รูม่านตาขยายกว้าง บางครั้งอาจเพ้อคลั่ง ซึ่พจรเต้นเร็ว และอาจหมดสติได้ แต่จะฟื้นภายใน 24 ชั่วโมง

-**การปฏิบัติดูแลผู้ได้รับสารพิษ** ควรปฏิบัติตามขั้นตอน ดังนี้

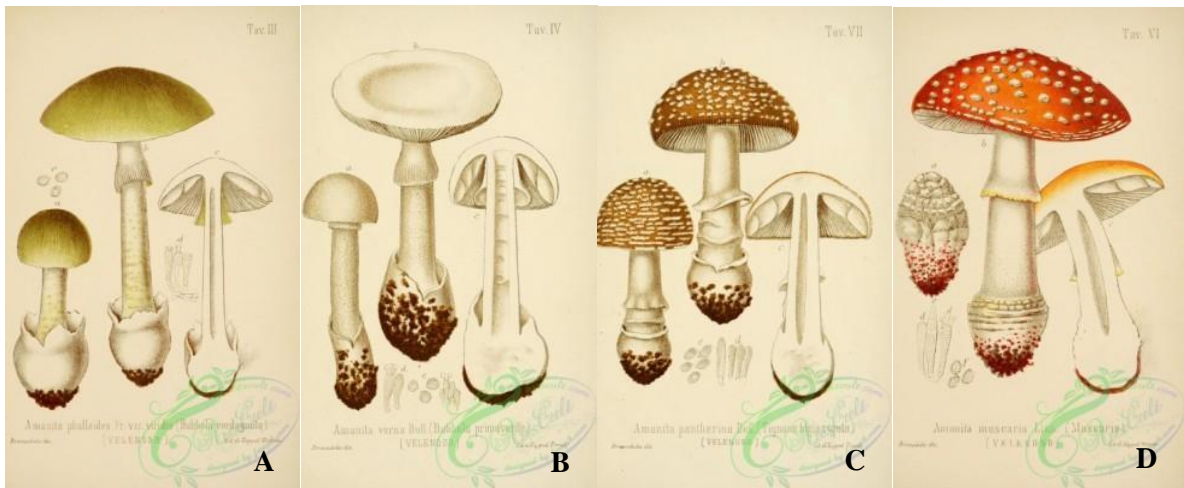
ให้ทำให้ผู้ป่วยอาเจียน โดยการล้วงคอให้ผู้ป่วยอาเจียนเอาเศษเห็ดที่เหลือตกค้างในกระเพาะอาหารออกให้หมด หลังจากนั้นให้ล้างกระเพาะ โดยการใช้น้ำต้มสุกประมาณ 2-4 ลิตร รอให้อุ่นและผสมผงถ่าน (activated charcoal) ช่วยชะล้างเศษชิ้นเห็ด พร้อมกับดูดสารพิษออกมา จากนั้นให้ทำการสวนอุจจาระ เพื่อไม่ให้เศษเห็ดหลงเหลืออยู่ในระบบทางเดินอาหาร จากนั้นให้ฉีด Pyridostigmine bromide (Mestinon of Roche) จำนวน 1-2 มิลลิกรัม เข้าที่กล้ามเนื้อ

เห็ดพิษในสกุลอะมานิต้า

เห็ดในสกุลอะมานิต้าที่เป็นพิษร้ายแรงมีหลายชนิด คือ อะมานิต้า ฟัลลอยด์ (*A. phalloides*) อะมานิต้า เวอร์น่า (*A. verna*) อะมานิต้า แพนเทอร์ริน่า (*A. pantherina*) อะมานิต้า มัสคาเรีย (*A. muscaria*) (ดังภาพที่ 1) และอะมานิต้า ไวโรซ่า (*A. virosa*) (ดังภาพที่ 2) และเห็ดในสกุลนี้มีหลายชนิดที่สามารถนำมารับประทานได้ เห็ดในสกุลอะมานิต้าที่เป็นพิษมีลักษณะสังเกตที่สำคัญ (ดังภาพที่ 3) ดังนี้

1. **หมวกดอก** (cap) หมวกดอกของเห็ดในสกุลอะมานิต้ามีหลายสี
2. **ครีบดอก** (gills) และสปอร์มีสีขาว
3. **วงแหวน** (ring) ตามปกติเป็นพวงเนื้อเยื่อที่ติดกับครีบข้างใต้หมวกดอก เมื่อดอกเห็ดเจริญเติบโตเต็มที่ เนื้อเยื่อพวงนี้จะฉีกขาดเหลือเป็นเยื่อบางๆ รอบก้านดอก ซึ่งมีลักษณะคล้ายถ้วยหุ้มโคนดอกเห็ด

ภาพที่ 1 *A. phalloides* (A) *A. verna* (B) *A. pantherina* (C) *A. muscaria* (D)

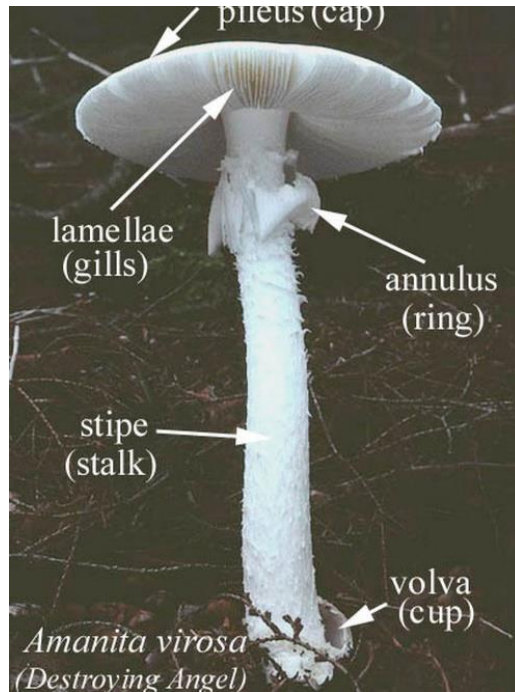
ที่มา : <https://artscult.com/mushrooms>

ภาพที่ 2 *Amanita virosa*

ที่มา : www.funghiitaliani.it

ภาพที่ 3 ลักษณะเห็ดพิษในสกุล Amanita

ที่มา : <https://atrium.lib.uoguelph.ca>

อนงค์ (2539) ได้กล่าวถึงเห็ดพิษเมืองไทยว่า ทุกปีจะมีข่าวคนกินเห็ดพิษเพราะคิดว่าเป็นเห็ดกินได้หรือเหมือนเห็ดที่เคยกิน โดยเฉพาะทางภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งนิยมกินเห็ดป่ามากกว่าภาคอื่นๆ เช่น กินเห็ดไข่ห่านดินตัน ที่เมื่อยังอ่อนอยู่จะคล้ายกับเห็ดไข่ห่านมาก เห็ดสกุล Amanita ที่พบในบ้านเราในฤดูฝนเป็นจำนวนมากนั้น แบ่งออกได้เป็นเห็ดกินได้ และเห็ดพิษที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน จึงขอยกตัวอย่าง ดังนี้

เห็ดระโงก

➤ เห็ดกินได้

เห็ดระโงกดอกสีขาวและสีเหลือง (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ) หรือเห็ดไข่ห่านขาวดินตัน (ภาคเหนือ) (แสดงดังภาพที่ 4) มีชื่อวิทยาศาสตร์ คือ *A. princeps* Corner เห็ดระโงกทั้งชนิดสีขาวและสีเหลืองเป็นเห็ดที่รับประทานได้ ไม่มีพิษ มีรสชาติหวาน อร่อยและมีกลิ่นหอมเฉพาะตัวของเห็ดชนิดนี้ เมื่อถูกความร้อนโพลีแซคคาไรด์ที่อยู่บริเวณผิวของสายใยจะพองน้ำ ทำให้มีเมือกออกมาเล็กน้อยในอาหารที่ปรุง โพลีแซคคาไรด์จะยิ่งมีเพิ่มขึ้น เมื่อต้มกับน้ำเป็นระยะเวลาานพอเหมาะ ซึ่งจะมีลักษณะเป็นเมือกรอบชิ้นส่วนของเห็ด เมื่อนำมาปรุงรสกับเครื่องแกงป่าหรือแกงผสมกับน้ำคั้นจากใบย่านางจะทำให้เพิ่มรสชาติและความหอม (สุมาลี, 2539)

ภาพที่ 4 เห็ดระโงกดอกสีขาว

ที่มา : <http://allaboutmushroom.blogspot.com>

➤ เห็ดพิษ

เห็ดพิษที่คล้ายกับเห็ดกินได้ ประกอบด้วยเห็ด 2 ชนิด คือ *A. verna* และ *A. virosa* มีชื่อเรียกว่า เห็ดระโงก หินหรือเห็ดไข่ห่านดินตัน เป็นเห็ดพิษร้ายแรงมาก ผู้รับประทานเห็ดพิษอาจเสียชีวิตได้ภายใน 4-6 ชั่วโมง โดยมีอาการต่อเนื่องหลังจากกินเห็ดแล้ว พิษเห็ดจะเข้าไปในกระแสเลือด จะมีอาการท้องเดิน ปวดท้องอย่างรุนแรง อาเจียน เวียนศีรษะ ใจสั่น อ่อนเพลีย อาการอาจจะดีขึ้นระยะหนึ่งแล้วกลับมาเป็นอีก เนื่องจากพิษไปทำลายเซลล์ตับและไต และอาจเสียชีวิตในเวลาต่อมา หากผู้รับประทานเห็ดพิษได้รับการรักษาและล้างท้องอย่างถูกวิธีและรวดเร็ว อาการจะทุเลาลงแต่ตับได้ถูกทำลายอย่างถาวร ในต่างประเทศส่วนมากผู้รับประทานเห็ดพิษชนิดนี้จะเสียชีวิต จึงเรียกเห็ดชนิดนี้ว่า deadlypoisonous mushroom

ลักษณะ ดอกเห็ดอ่อนเป็นก้อนกลมสีขาว มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 3-6 เซนติเมตร แล้วแต่ความอุดมสมบูรณ์ของแหล่งเกิด ดอกจะยัดเป็นรูปไข่ โดยผิวด้านบนบางและแตกออกเป็นรูปถ้วยรองรับ บางส่วนติดอยู่ที่ผิวหมวก ก้านและหมวกที่เจริญเติบโตสูงขึ้นไป หมวกกางออกคล้ายร่มสีขาว เส้นผ่านศูนย์กลาง 5-10 เซนติเมตร ผิวเรียบ หนืดมือเมื่อเปียกน้ำ ด้านล่างมีครีบขาวและมีแผ่นบางๆ ปิด ซึ่งต่อมาจะฉีกขาดจากขอบหมวก เหลือเพียงส่วนที่ห้อยติดอยู่กับก้าน อาจจะหลุดหายไปตอนเก็บเห็ด ก้านมีความยาว 5-12 เซนติเมตร เส้นผ่านศูนย์กลาง 1.5-2 เซนติเมตร โคนโป่งเป็นกระเปาะเล็กน้อย เห็ดนี้มีสปอร์สีขาวและเหมือนเห็ดไข่ห่านขาวชนิดกินได้ แต่เห็ด *A. virosa* ลักษณะคล้ายกันแต่มีขนสีขาวบริเวณก้าน ดังภาพที่ 5 ซึ่งเห็ดพิษและเห็ดกินได้มีลักษณะคล้ายกันมากหากเปรียบเทียบกันเบื้องต้น (ภาพที่ 6)

ภาพที่ 5 เปรียบเทียบเห็ดกินได้และเห็ดพิษ

ที่มา : www.hedlomnews.com

ข้อแนะนำก่อนบริโภคเห็ดป่า หรือเห็ดธรรมชาติ

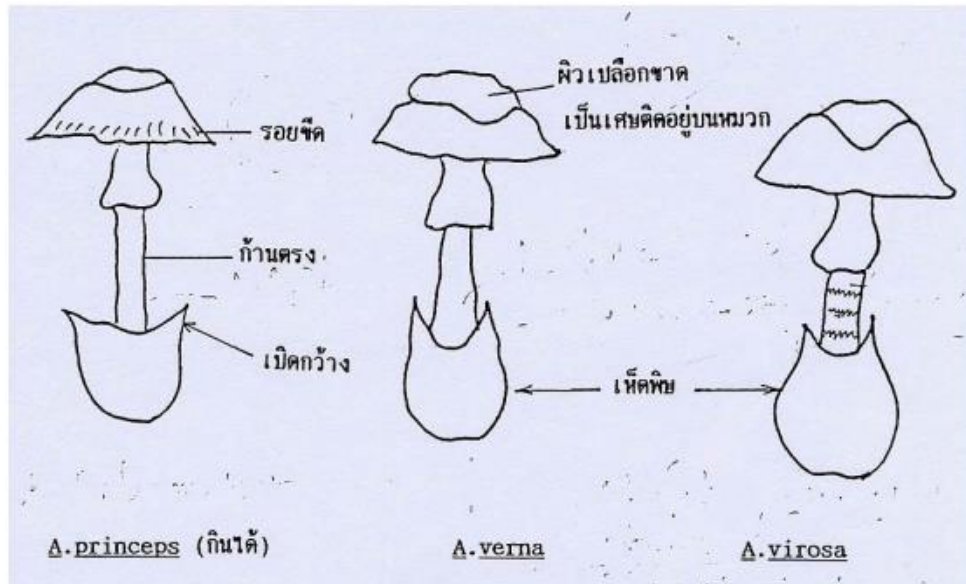
สาธิต (2539) ได้ให้ข้อแนะนำในการบริโภคเห็ดป่าที่เกิดขึ้นในฤดูฝน ซึ่งมีเห็ดธรรมชาติเป็นเห็ดกินได้ เช่น เห็ดโคน เห็ดเผาะ เห็ดตับเต่า เห็ดไข่ห่าน เห็ดตะไคร่ ฯลฯ และอาจมีเห็ดที่ลักษณะใกล้เคียงกับเห็ดกินได้หลายชนิด และเป็นอันตรายถึงแก่ชีวิตได้ จึงมีข้อแนะนำในการเลือกเห็ดมาบริโภค ดังนี้

1. ต้องศึกษาแหล่งที่มาของเห็ดว่าเก็บจากบริเวณที่เคยมีเห็ดพิษขึ้นหรือไม่ ในการเก็บต้องมีผู้ที่มีประสบการณ์อยู่ด้วยเสมอ
2. ควรสอบถามดูว่า เคยมีผู้บริโภคเห็ดนั้นมาก่อนหรือไม่ ไม่ควรลองกินโดยไม่มีข้อมูล
3. ไม่ควรปรุงอาหารโดยใช้เห็ดป่าหลายชนิดรวมกัน ควรแยกออกเสียก่อนการปรุง
4. หากไม่แน่ใจ ไม่มีข้อมูลเพียงพอ ไม่ควรบริโภคเห็ดนั้นเป็นอันขาด และไม่ควรบริโภคเห็ดธรรมชาติสดๆ หรือเห็ดที่ทำไม่สุก เห็ดบางชนิดเมื่อถูกความร้อนพิษบางอย่างสลายไป
5. ไม่ควรนำเห็ดธรรมชาติไปปรุงอาหารจนหมด ควรเก็บดอกอ่อนและดอกแก่ไว้อย่างละ 1 ดอก เพื่อนำส่งแพทย์เพื่อใช้วิเคราะห์ในกรณีเกิดความผิดปกติ
6. การใช้ช้อนเงิน งาช้าง ข้าวสาร หัวหอม หรือร่องรอยการทำลายจากหนอนแมลงและสัตว์ ใช้พิสูจน์เห็ดพิษไม่ได้ เพราะสารพิษในเห็ดมีหลากหลาย ไม่เหมือนสารพิษสังเคราะห์ที่มีธาตุโลหะหนักทั่วไป
7. ไม่ควรเก็บเห็ดในบริเวณที่มีสารพิษตกค้างมารับประทาน

การแก้ไขเมื่อรับประทานเห็ดพิษ

1. เมื่อพบอาการผิดปกติให้เตรียมการไปพบแพทย์ทันที และบรรเทาอาการเริ่มต้นด้วยการทำให้อาเจียนออกมาให้มากที่สุด โดยการให้ดื่มน้ำอุ่น 1 ลิตร ผสมกับเกลือ 1 ช้อนโต๊ะ (0.9 normal saline)
2. รวบรวมเห็ดที่เก็บไว้หรือเศษที่เหลือจากการปรุงอาหาร และส่วนที่อาเจียนออก นำส่งแพทย์เพื่อรักษา

ภาพที่ 6 เปรียบเทียบเห็ดกินได้และเห็ดพิษ 3 ชนิด

ที่มา : สุมาลี (2539)

